

Begäran om förhandsavgörande framställd av Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungern) den 20 november 2013 — Martin Meat Kft. mot Géza Simonfay och Ulrich Salburg

(Mål C-586/13)

(2014/C 71/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Martin Meat Kft.

Svarande: Géza Simonfay, Ulrich Salburg

Tolkningsfrågor

1. Ska det mot bakgrund av unionsrätten, och särskilt definitionen av uttrycket "att ställa arbetskraft till förfogande" som angavs i den dom som Europeiska unionens domstol meddelade i de förenade målen C-307/09–C-309/09⁽¹⁾, anses vara fråga om att ställa arbetskraft till förfogande om fullmäktigen är skyldig att med hjälp av sina egna anställda bearbeta halva slaktkroppar av nötkreatur i fullmaktsgivarens slakteri, i de lokaler som fullmaktsgivaren har hyrt ut till fullmäktigen, och förpacka dem i form av köttpaket som är färdiga att saluföras, varvid fullmäktigen har rätt till en ersättning utifrån antalet kilo behandlat kött och måste acceptera att det fastställda priset för det bearbetade köttet kan sänkas för det fall kvaliteten är otillfredsställande och även med hänsyn till att det endast är till fullmaktsgivaren som fullmäktigen tillhandahåller sina tjänster i den mottagande medlemsstaten och att det är fullmaktsgivaren som ansvarar för kvalitetskontrollen av köttbearbetningen?
2. Är den grundprincip som kommer till uttryck i den dom som meddelades av Europeiska unionens domstol i de förenade målen C 307/09–C 309/09 och enligt vilken det är tillåtet att begränsa möjligheterna att ställa arbetskraft till förfogande under giltighetsperioden för övergångsbestämmelserna avseende den fria rörligheten för arbetstagare enligt anslutningsfördragen för de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004, även tillämplig på utstationering av arbetstagare som görs genom att arbetskraft ställs till förfogande varvid ett företag i en medlemsstat som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 utstationerar arbetstagare till Österrike, om utstationeringen sker inom en sektor som inte är skyddad enligt anslutningsfördragen?

⁽¹⁾ Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 februari 2011.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 19 november 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Mål C-589/13)

(2014/C 71/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Motpart: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Tolkningsfråga

Ska artikel 56 EG (numera artikel 63 FEUF) tolkas på så sätt, att den utgör hinder för ett system för beskattning av inkomst av kapital som en privat stiftelse i Österrike uppbär och intäkter från avyttringen av andelar enligt vilket skatt i form av en interimsskatt (Zwischensteuer) ska påföras privata stiftelser för att säkerställa inhemsk enkelbeskattning enbart när bidrag som utges av den privata stiftelsen till mottagaren med stöd av ett skatteavtal är undantagna från skatt på inkomst av kapital som belöper på bidraget?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 november 2013 — "go fair" Zeitarbeit OHG mot Finanzamt Hamburg-Altona

(Mål C-594/13)

(2014/C 71/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "go fair" Zeitarbeit OHG

Motpart: Finanzamt Hamburg-Altona

Tolkningsfrågor

1. Beträffande tolkningen av artikel 132.1 g i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾:

- a) Kan en medlemsstat använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning vid erkännanden av organ av social karaktär på så sätt att den erkänner personer som tillhandahåller tjänster åt socialförsäkringskassor (Sozialkassen) och vårdkassor (Pflegekassen), men inte legitimerad vårdpersonal som tillhandahåller tjänster direkt åt vårdbehövande?
- b) Om legitimerad vårdpersonal ska erkännas som organ av social karaktär, följer ett erkännande för ett bemanningsföretag som hyr ut legitimerad vårdpersonal till erkända vårdinrättningar (nedan kallade mottagande inrättningar) av att den uthyrda personalen är erkänd?
2. Beträffande tolkningen av artikel 134 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt:

Är tillhandahållandet av legitimerad vårdpersonal, såsom en transaktion som är nära kopplad till socialt bistånd och socialförsäkring, absolut nödvändig för att utföra den mottagande inrättningens (kundens) vårdtjänster om den mottagande inrättningen inte kan fungera utan personal?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Överklagande ingett den 25 november 2013 av Duravit AG m.fl. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 16 september 2013 i mål T-364/10, Duravit AG m. fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (ombud: Dr. U. Soltész, LL.M. och C. von Köckritz, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 16 september 2013 i mål T-364/10, i den del klagandenas talan ogillades, och

- i första hand, förklara artiklarna 1.1, 2 och 3 i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig i ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning ogiltiga i deras helhet med stöd av artikel 263.4 FEUF, i den del de avser klagandena,

- i andra hand upphäva eller avsevärt sätta ned de böter som klagandena ålagts i ovannämnda beslut,

- i tredje hand återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning i överensstämmelse med vad som anförts i domstolens dom, och

- under alla omständigheter förplikta kommissionen att ersätta klagandenas rättegångskostnader i första och andra instans.

Grunder och huvudargument

Klagandena anför sex grunder till stöd för sin talan.

För det första har tribunalen åsidosatt artikel 31 i förordning nr 1/2003, oskuldspresumtionen och rätten till en rättvis rättegång (artiklarna 47 och 48.1 jämförda med artikel 52.3 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och artikel 6.1 och 6.2 i Europakonventionen). Tribunalen nekade nämligen, trots att det framställdes en uttrycklig begäran härom, att pröva det omtvistade beslutet med utövande av sin obegränsade behörighet. Dessutom utgick tribunalen ifrån att de av kommissionen fastställda faktiska och rättsliga omständigheterna var riktiga. Slutligen gjorde tribunalen inte i tillräcklig mån en egen bedömning med avseende på kommissionens fastställande av böter.

För det andra har tribunalen åsidosatt artikel 263 FEUF, klagandenas rätt till ett effektivt rättsmedel (artikel 47.1 i stadgan) och principen om parternas likställighet i processen, eftersom den gjorde en otillräcklig lagenlighetsprövning och överskred gränserna härför till nackdel för klagandena.

För det tredje är det uppenbart att tribunalen i flera avseenden har missuppfattat handlingarna i målet på ett avgörande sätt. Till följd härav har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatt de vedertagna principerna för bevisupptagning.